

Informace pro Radu Inženýrské akademie 29.1. 2020

Předkládá Aleš John, FEng

Kolokvium s Jaroslavem Mílem, FEng na FJFI

Ve středu 4.12. se v rámci pravidelných kolokvií ČVUT FJFI uskutečnila beseda s Jaroslavem Mílem, FEng. vládním zmocněncem pro výstavbu jaderných elektráren. Téma rozpravy „Nový jaderný blok v souvislostech“. Akce byla spolupořádána s Inženýrskou akademií České republiky, jíž je Ing Jaroslav Míl, MBA členem. Beseda se uskutečnila ve velké posluchárně FJFI na Břehové 7 v Praze. Dlužno poznamenat, že posluchárna o kapacitě 180 míst byla plná. Akce se zúčastnilo cca 20 členů IAČR.

O čem byla řeč:

Rozprávení se neslo ve stylu **proč, kdo, kdy, co, kde, jak a s kým**. Na tyto body Jaroslav Míl postupně odpovídal.

Co mne ve vystoupení J. Míla zaujalo:

Začnu s nezbytným sdělením: „je celkem jedno, jací jste odborníci na cokoli v rámci výstavby, vy nerozhodujete, rozhodují úředníci a ty musíte umět přesvědčit a to je snad ta nejtěžší úloha.. A nejsou to jen úředníci v Česku, vše musíme obhájit také v Bruselu“.

První poznámka: **Proč** – dlouhodobá perspektiva elektroenergetiky v Česku je tristní. Budeme zavírat uhelné elektrárny z důvodů stáří a snižování uhlíkové stopy. Podobné trendy budou prakticky v celé Evropě. Všude bude elektrické energie nedostatek a nebude možné ji tedy odnikud dovézt. Pokud nebudeme soběstační, bude se muset regulovat, nebo snížit odběrový komfort. Východisko je nutnost stavět **nové jaderné bloky**, a to před odstavením JE Dukovany pro jejich stáří (plán ČEZ 2045 pozn. AJ).

Druhá poznámka: **Malé reaktory (SMR)** – Musíme o SMR mluvit a sledovat jejich vývoj, ne proto, že bychom nám padesát SMR (á 100 MW) nahradilo čtyři nové velké bloky generace 3,5 (5000 MWe), ale pro to, že SMR jsou paralelní cesta v jaderné energetice a za deset let budou běžně na trhu. Samozřejmě budou stavěny zejména v nedostupných oblastech (Sibiř, Kanada, Aljaška, Afrika,...) V USA a Velké Británii budou využívány k vytápění a jako náhrada uhelných kotlů v lokálních uhelných elektrárnách. Takový směr vývoje je známý a asi se to tak stane. Náš problém bude v tom, že až v roce 2028 začneme lít beton na prvním z nových bloků v EDU II, budeme muset přesvědčivě vysvětlit všem škarohlídům, proč nestavíme ty zázračné SMR, když je staví v USA, Kanadě atd. Vysvětlit na politické úrovni a vysvětlit to české veřejnosti. A k tomu musíme mít ty správné argumenty.

A nakonec **to riziko**: když začínala v 60. 70. a 80. letech jaderná energetika Československu, bylo vytvořeno obrovské zázemí infrastruktury ve školách, výzkumu, inženýrské podpoře, průmyslu atd. atd. Všichni specialisté našli uplatnění při výstavbě A1, V1, V2, EDU, ETE i EMO. Výstavba skončila začátkem tohoto století, zůstává jen servis provozu a ti zkušení investoři, projektanti, technici spouštění jsou již dvacet let bez pracovní příležitosti a většinou jsou v penzi. Dále nejsou, žádné investiční velké stavby, na kterých by noví odborníci vyrostli. To není jen problém Česka. S poukázáním na Olkiluoto, Flamanville a Mochovce 3,4 a nakonec třeba na výstavbu dálnic, je to problém celoevropský. Takže závěr. Budeme potřebovat mnoho desítek, ne-li stovek odborníků. A ty si musíme vychovat, protože na trhu práce nejsou. Nebudou-li odborníci, správní úřady neposoudí, projektanti nevyprojektují a technici nepostaví a nespustí. Takže výchova **a nedostatek odborně kvalifikovaných lidí je velké riziko**, že nepostavíme v termínu a za plánované peníze.

Padlo ještě mnoho dalších pohledů na výstavbu nových jaderných bloků, ale o tom třeba někdy příště. Jen závěrem - byl to fakt dobrý seminář.

